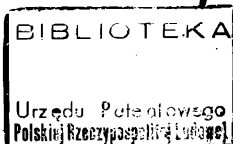

URZĄD PATENTOWY

10 lutego 1931 r.

E 21f 13/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 12883.

Robert Fromlowitz
(Bytom, Niemcy).

Kl. 5 d 10
5d 13/04

Urządzenie zaporowe do zatrzymywania wózka, wyciąganego z upadu, w razie zerwania się liny.

Patent dodatkowy do patentu Nr 11104.

Zgłoszono 17 stycznia 1930 r.

Udzielono 30 grudnia 1930 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 10 października 1944 r.

W patencie Nr 11104 opisane zostało urządzenie zaporowe przesuwalne, w którym rama, zaopatrzona w odbój, jest w ten sposób ustawiona na torze kolejki, że może być przesuwana po szynach w kierunku jazdy wózków, a natomiast zapobieżono podnoszeniu się ramy na torze. Rama jest tak zbudowana, że obejmuje ze wszystkich stron koła staczającego się wózka, który nie może wyskoczyć z szyn i wyrządzić szkód. Wadą tego urządzenia jest to, że wskutek znacznej wielkości i odpowiedniej wagi jego przesuwanie w wąskich chodnikach odbywa się z trudnością. Zwłaszcza przy przesuwaniu naprzód urządzenia od-

powiednio do prowadzonego przodka chodnika powstają z tego powodu straty czasu i koszty.

Przedmiotem wynalazku jest odmiana tego urządzenia przy zachowaniu skuteczności jego działania, polegająca na tem, że usunięto ciężką i trudną do przesuwania ramę, przyczem zatrzymywanie wózka odbywa się przez zahaczenie haka za jego oś. Przednia oś wózka zatrzymuje się bezpośrednio na mocnym haku, natomiast tylna oś zostaje wstrzymana przez hak wahadłowy, który zwykle jest opuszczony, a przy nadjeżdżaniu przedniej osi staczającego się wózka wypchnięty zostaje przez

nią do góry, przyczem każdą oś wózka zatrzymuje osobny hak. Całe urządzenie u-mocowane jest na ramie zakotwionej w spągu zapomocą sprężyny.

Przedmiot wynalazku uwidoczniony jest na rysunku, na którym fig. 1 wskazuje przekrój pionowy urządzenia zaporowego wzdłuż linii I—I na fig. 2, fig. 2 — widok zgóry tego urządzenia. Pod szynami 12 umieszczone są ceowniki 1 z pasami skierowanymi wdół, przytwierdzone do szyn tak, że mogą być przesuwane w kierunku jazdy wózków, a mianowicie zapomocą nakładek 2, które obejmują stopy szyn. Po stronie górnej ceowników 1 przymocowane są kątowniki 3, od strony wjazdu wygięte ku środkowi, które służą do przymocowania płyty żelaznej 4 z otworem 5 na łańcuch, zakotwiony w spągu. Na tak utworzonych sankach po stronie górnej ceowników 1 przytwierdzone są wewnątrz toru dwie pionowe blachy 6, wygięte u dołu pod kątem prostym. Blachy ztyłu posiadają kształt haków 6, na których opiera się przednia oś staczającego się wózka i które zabezpieczają ją przed wyskoczeniem z szyn. Między blachami 6 waha się na sworzniu 7 dwuramienna dźwignia 8. Sworznie 9 i 10 ograniczają wahania dźwigni 8, zabezpieczającej wyskoczenie z szyn kółek osi tyl-

nej. Tylny koniec 8' dźwigni opiera się na sworzniu 9, a przedni koniec 8'' zwykle jest oparty na sworzniu 10, przyczem tyl-ny koniec 8' wystaje do góry i znajduje się na drodze osi przedniej, a przez staczający się wózek zostaje zepchnięty wdół, tak, że przedni koniec 8'' dociska tylną oś wózka.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie zaporowe do zatrzymywania wózka, wyciągane z upadu, w razie zerwania się liny według patentu Nr 11104, znamienne tem, że na sankach przesuw-nych pod torem posiada przytwierdzone dwie blachy pionowe (6), zakończone ha-kami (6'), zatrzymującemi przednią oś wózka, przyczem na sworzniu (7) waha się dźwignia (8), której koniec (8'') naciska tylną oś, przedni zaś koniec (8') wystaje tak, iż przy staczaniu się wózka zostaje zepchnięty wdół.

2. Urządzenie zaporowe według zastrz. 1, znamienne tem, że w blachach piono-wych (6) umieszczone są sworznie (9, 10), ograniczające wahania dźwigni (8).

Robert Fromlowitz.
Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

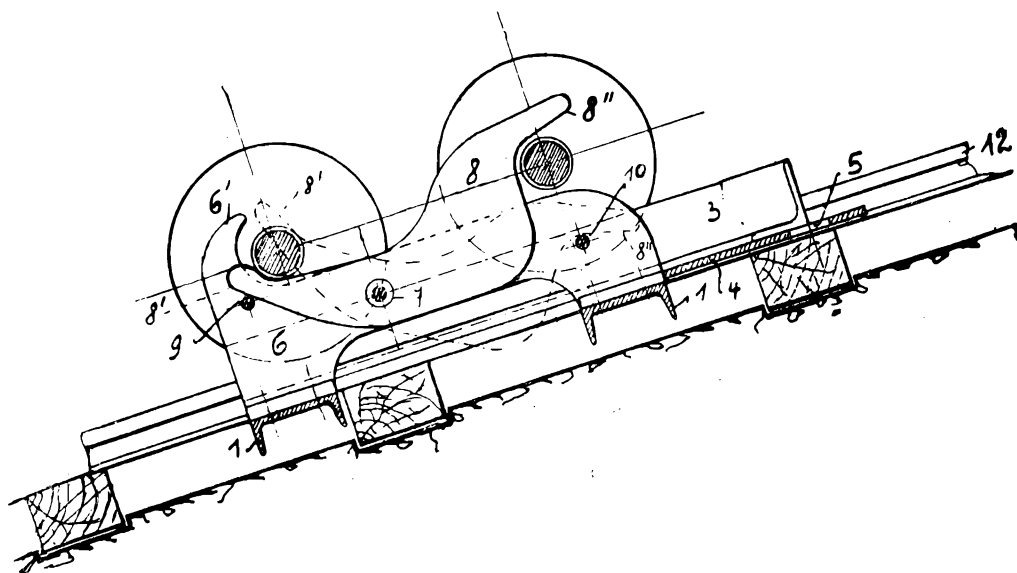

Fig. 2

